

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 76. Apologia Fratrum Bohemorum adversus Augustinum Doctorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XVI. fidei consona, condemnasse, sed ideo eorum sectam rejicere, quia veritas variis erroribus corrupta esset. Ast cum iteratis precibus insisterent, ut ipsis conventus agere, suamque doctrinam prædicare liceret, Rex epistolam acribus verbis conceptam ad Martham Bozckowitsium misit, adjuncto duplici responso ad utramque Fratrum Bohemorum apologiam. Profluxerat illud ex calamo Augustini Doctoris, qui solidis argumentis demonstratum ibat, quod secta horum Fratrum secum ipsa pugnet, nullo nitatur fundamento, ac proin omnino necessarium sit, ut eis imponeretur silentium, ne simpliciores seducantur.

§. LXXVI.

Apologia Fratrum Bohemorum adversus Augustinum Doctorem.

*Prof. fid. ad
Ladisl. cap.
de Eucharist.
apud Lyd.
t. 2. p. 10. cit.
apol. p. 4.*

Vix Augustini responsum divulgabatur, cum illico Picardi, ut illud refellerent, ineunte anno Christi millesimo quingentesimo nono apologiam quamdam publici juris faciebant. In ea rejiciebant transubstantiationem, contententes, panem & Vinum, sine omni tamen mutatione, in Corpus & Christi sanguinem transire: dein repetebant de novo ea, quæ jam antea contra Sacramen-

ti hujus adorationem opposuerant. Declarabant itidem, se quidem in professione fidei de summo Pontifice mentionem injecisse, ac docuisse, quod ceteri Presbyteri ab illo Ordinis potestatem accipiant, nullatenus tamen hoc nomine sese Papam denotasse, sed duntaxat Christum Dominum, quem D. Petrus Pastorem, & animarum nostrarum Episcopum appellaret: hunc enim solum universalis Ecclesiæ Caput esse. His addebant, Romanum Pontificem, ejusque Cardinales hoc solo, quod Christi Servi essent, contentos esse oportere, atque illorum duntaxat esse, ut pauperem, humilem, patientem, ac innocentem Christi vitam imitarentur, doctrina & exemplo viam, quæ duceret ad cœlum, præirent, ac populum divini Verbi pabulo, & Sacramentorum administratione pascere, atque in hoc præcipue SS. Petri & Pauli, ceterorumque Apostolorum vestigia premerent: Ut vero Pontifici, atque Episcopis majorem adhuc conflarent invidiam, Apostolorum vitam eorum moribus studiose opponebant.

Ad hæc reprobabant etiam cultum, ac B. V. Mariæ Sanctorumque invocationem, docebantque, nonnisi ad Deum solum, preces nostras esse dirigendas. De Purgatorio hanc opinionem fovebant, duplex nimiram purgationis genus statu-

G 2

tuebant,

Sæcul. XVI.
A. C. 1509.

Secund. ad
ann. 1509.
n. 12.

Sæcul. XVI. tuebant, unum pro præfenti, alterum pro
A.C. 1509. futura vita; primumque certum, ac in
 divinis literis stabilitum, alterum vero
 nonnisi incertum esse tradebant, eoquod
 nec Sacer Codex illius mentionem us-
 piam faciat, nec primitiva Ecclesia illud
 agnoverit, nec antiqui Doctores unquam
 illud tradiderint, cum nonnisi a quibus-
 dam recentioribus, quos inter præcipuus
 ferme esset Thomas Aquinas, ad inven-
 tum fuerit: Potius tamen acceptabant
 nonnullorum veterum errorem, qui te-
 nebant, Electos in die iudicii per ignem
 satis purgandos, nec eorum animas ante
 resurrectionem ad Beatitudinis possessio-
 nem admittendas. Præterea nonnisi eas
 leges humanas se observare contestaban-
 tur, quæ æquitati non adversarentur, imo
 nonnullas admittebant ex iis, quas injustas
 censebant, dummodo illas absque inju-
 stitia servare valerent, quales juxta ipsos,
 erant festa, jejunia, aliaque pietatis ope-
 ra, quæ *indifferentia* appellabant; eas
 tamen leges rejiciebant, quas ad fidei
 atque justitiæ eversionem tendere, Dei
 præceptis, ac honori eidem debito ad-
 versari, aut idololatriæ, falsæ spei, & su-
 perstitioni ansam præbere existimabant.
 Postea iterum regrediebantur ad articu-
 lum de Eucharistia, ac post prolixum
 sermonem tandem inferebant, Chri-
 stum in Eucharistia, cum Corpore suo
 naturali

naturali præsentem non esse, sed duntaxat per suam potentiam in gratia & veritate ibidem existere. Denique apologiam duplici testimonio concludebant, uno ex S. Bernardo, altero ex Petrar-
cha contra mores Curia Romanæ deprompto.

§. LXXVII.

Cardinalis S. Georgii obitus.

Hoc anno Joannes Antonius de S. Georgio Placentinus Cardinalis Romæ e-
vivi excessit, in Ecclesia S. Celsi sepul-
tus. Erat ille primo Ecclesie S. Am-
brofii Mediolanensis Præpositus, dein vero
Alexandrinus Episcopus ad Mediolanen-
sis Ducis preces renuntiatus est, a quo
etiam Orator ad Hungariæ Regem mis-
sus fuit. Post hæc Rotæ Romanæ Au-
ditor, diversis temporibus plures Episco-
pales Ecclesias regebat, donec tandem
Anno Domini millesimo quadringentesi-
mo nonagesimo tertio ab Alexandro VI.
Cardinalium Collegio adscriberetur, vul-
go Cardinalis Alexandrinus nuncupatus;
qua dignitate auctus Parmensem Ec-
clesiam sibi oblatam acceptavit, possedit-
que. Præter aliquas Orationes posteri-
tati reliquit plures tractatus in Decretum,
& Decretales, una cum commentario
in plures ac particulares juris tam Ca-
nonici

Sæcul. XVI.

A. C. 1509.

Guicc. lib. 7.

Aubery hist.

Cardin.

Ciacon. in

Alex. VI. to.

3. p. 168. &

204.